

Sygn. akt VI GC 2724/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2020 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 6 złotych (sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 2724/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 04 kwietnia 2019 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 3 807,33 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi za okres od dnia 21 marca 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 19 lutego 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielem była J. W..

Poszkodowana zleciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. naprawę uszkodzonego pojazdu oraz zgłosiła zaistniałą szkodę w pojeździe z ubezpieczenia autocasco pozwanemu.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. sporządził kalkulację naprawy i przed przystąpieniem do naprawy pojazdu przedłożył ją pozwanemu, który dokonał weryfikacji kosztorysu. Mimo tego zakład naprawczy przeprowadził naprawę nie uwzględniając potrąceń pozwanego wynikających z powyższej weryfikacji jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy udzielonego przez poszkodowaną i wystawił za naprawę fakturę na kwotę 3 807,33 złotych brutto. Pozwany dotychczas nie wypłacił powodowi odszkodowania w jakimkolwiek zakresie.

W związku z oświadczeniem w przedmiocie częściowego cofnięcia pozwu, postanowieniem z dnia 18 października 2019 roku referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni umorzył postępowanie w zakresie żądania należności głównej w kwocie 2 129,72 złotych (k. 62 akt).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 października 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 2943/19 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu nakazując pozwanemu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S., aby zapłacił powodowi kwotę 1 677,61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2 129,72 złotych za okres od dnia 21 marca 2019 roku do dnia 11 kwietnia 2019 roku i 1 677,61 złotych za okres od dnia 21 marca 2019 roku do dnia zapłaty, a także koszty procesu.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają ogólne warunki ubezpieczenia o symbolu (...)01/18 w wybranym przez poszkodowanego wariantcie serwisowym, który w § 24 ust. 4 przewiduje, że w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z pozwanym, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Pozwany wskazał, że wobec powyższego dokonał w oparciu o przedłożony kosztorys weryfikacji kosztów naprawy zgodnie z warunkami polisy i wypłacił odszkodowanie w kwocie 2 129,72 złotych brutto obniżając stawki za prace blacharsko – mechaniczne do kwoty 120 złotych netto za roboczogodzinę tych prac i za prace lakiernicze do kwoty 125 złotych netto za roboczogodzinę tych prac.

Nadto pozwany wskazał, że powód nie ustalił z pozwanym kosztów naprawy przed jej rozpoczęciem, pozwany nie otrzymał bowiem kosztorysu do weryfikacji przed wystawieniem faktury i dokonaniem naprawy. Serwis naprawczy równocześnie przesłał fakturę i dołączył do niej kosztorys nie dając pozwanemu możliwości uprzedniego zapoznania się z nim i uzgodnienia kosztów naprawy.

Pozwany zakwestionował również, ażeby stawka zastosowana przez warsztat naprawczy była stawką średnią za jedną roboczogodzinę w regionie, uznając ją za zawyżoną i nie stanowiącą ekwiwalentu świadczonej usługi, a także treść przedłożonych dokumentów prywatnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2019 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...), którego właścicielem była J. W..

W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem autocasco, na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w S.. Integralną częścią umowy były ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18. Umowa ubezpieczenia zawarta została w wariantcie serwisowym, a sumę ubezpieczenia określono w wartości brutto.

niesporne, a nadto: polisa – k. 34 akt, ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 – k. 35-60 akt, kserokopia dowodu rejestracyjnego – k. 31 akt

Zgodnie z § 23 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu

(...)01/18, w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4, sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią.

Zgodnie z § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., 2) średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu i 3) cen części i materiałów producenta pojazdu ujętych w systemie A..

Stosownie natomiast do § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców (numer (...)01/18) w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 – k. 35-60 akt

W dniu 21 lutego 2019 roku J. W. zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) zakładowi naprawczemu prowadzonemu przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.. Strony ustaliły stawkę za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych w kwocie 184 złotych netto oraz za jedną roboczogodzinę prac lakierniczych w kwocie 184 złotych netto.

W dniu 21 lutego 2019 roku J. W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. umowę o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego przysługującej mu z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) w celu pokrycia kosztów naprawy tego pojazdu.

W dniu 05 marca 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. sporządził kalkulację naprawy i przesłał (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S. do weryfikacji i akceptacji. Kalkulacja ta została zweryfikowana przez ubezpieczyciela w zakresie stawek za prace naprawcze i ich czasochłonności oraz nie uznano zastosowania niektórych części zamiennych. W dniu 06 marca 2019 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. przesłał zweryfikowaną kalkulację poszkodowanej J. W..

W dniu 15 marca 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił J. W. fakturę numer (...) tytułem naprawy pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 3 807,33 złotych brutto uwzględniając stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych w kwocie 184 złotych netto oraz czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, a także koszt części zamiennych zgodnie ze zleceniem naprawy i kalkulacją zakładu naprawczego, nie uwzględniając obniżek ubezpieczyciela.

zlecenie naprawy pojazdu – k. 15 akt, faktura – k. 16 akt, kalkulacja naprawy – k. 18-20 akt, korespondencja mailowa z dnia 06 marca 2019 roku – w aktach szkody – k. 100 akt, zweryfikowana kalkulacja naprawy – k. 75-80 akt, umowa o przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego – k. 21 akt

W dniu 20 marca 2019 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę zlecenia oraz w jej wykonaniu – umowę o powierniczy przelew wierzytelności z polisy AC poszkodowanego z tytułu odszkodowania w związku z naprawą pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...).

umowa o powierniczy przelew wierzytelności – k. 23 akt, zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności – k. 22 akt, pełnomocnictwo – k. 27, 30 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. tytułem odszkodowania wypłacił kwotę 2 129,72 złotych po weryfikacji faktury wystawionej przez warsztat naprawczy w zakresie stawek za roboczogodzinę prac blacharko – mechanicznych i lakierniczych (do stawki w kwocie odpowiednio 120/125 złotych netto) oraz korygując czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych do ilości 6,2 roboczogodziny. Nie został również uwzględniony koszt niektórych części zamiennych.

decyzja – k. 72-73 akt, zweryfikowana kalkulacja naprawy – k. 75-80 akt, zweryfikowana faktura – k. 73 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w części, w jakiej pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary.

Sąd nie oparł się na przedłożonym przez powoda zestawieniu stawek stosowanych przez wskazane zakłady naprawcze funkcjonujące w B. i okolicach (C., K. P., k. 32 akt). Zestawienie to nie mogło stanowić bowiem dowodu na wysokość stawek stosowanych przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu (§ 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia), powód w żaden sposób nie wykazał bowiem, że wskazane przez niego zakłady naprawcze są tej samej kategorii, co zakład naprawczy dokonujący naprawy pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) prowadzony przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B., a nadto zestawienie to dotyczy wybranych przez powoda podmiotów, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie te cenniki usług naprawczych, które stanowiły poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za prace naprawcze stosowane przez inne podmioty tej samej kategorii w okresie likwidacji przedmiotowej szkody, zwłaszcza że wskazane tam stawki dotyczyły 2017 roku, podczas gdy przedmiotowa szkoda była likwidowana w 2019 roku.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 lipca 2020 roku Sąd oddalił wniosek pozwanego o zobowiązanie zakładu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. do przedłożenia ksiąg rachunkowych w zakresie ewidencji sprzedaży VAT, faktur wykazanych w ewidencji sprzedaży VAT i wykazu usług objętych ewidencją VAT z adnotacją określającą, które z usług naprawy pojazdu były finansowane przez ubezpieczycieli na podstawie przelewu wierzytelności, a które nie były w ten sposób finansowane, albowiem okoliczności te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, w kwestii spornej tj. wysokości kosztów naprawy pojazdu, w tym wysokości stawek za prace naprawcze, rozstrzygające były bowiem jedynie zapisy umowy ubezpieczenia autocasco łączące poszkodowanego z ubezpieczycielem co do sposobu ustalania wysokości odszkodowania. Sąd miał przy tym na uwadze, że okoliczność, w jaki sposób zakład naprawczy ustala wysokość stosowanej przez niego stawki pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, istotne bowiem pozostaje to, czy skalkulowana przez zakład naprawczy stawka jest stawką stosowaną również przez inne zakłady naprawcze tej kategorii funkcjonujące na danym obszarze, o ile nie przekracza ona przewidzianej w umowie stawki w kwocie 110 złotych brutto.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 lipca 2020 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka D. B. na okoliczność przebiegu naprawy i części użytych do naprawy, albowiem okoliczności dotyczące rodzaju części użytych do naprawy i samego zakresu naprawy zgodnego z fakturą

i kalkulacją zakładu naprawczego nie były sporne. Okolicznością sporną była bowiem rynkowość stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych i czasochłonności tych prac, a także konieczność wykorzystania do naprawy niektórych części zamiennych (nieuwzględnionych przez pozwanego). Ustalenie tych okoliczności wymagało jednakże wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, przeto w tym zakresie dowód z zeznań świadka był nieprzydatny dla ich wykazania.

Sąd nie przeprowadził pozostałych dowodów wskazanych w treści pozwu, albowiem powód wnioskuje o ich przeprowadzenie cofnął (k. 103v akt).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie, uwzględniając ograniczenie powództwa (k. 6v akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 677,61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwot: 2 129,72 złotych za okres od dnia 21 marca 2019 roku do dnia 11 kwietnia 2019 roku i 1 677,61 złotych za okres od dnia 21 marca 2019 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 19 lutego 2019 roku.

Niesporny był między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia powodującego szkodę, zawarcie umowy dobrowolnego ubezpieczenia autocasco (w wariantcie serwisowym i przy sumie ubezpieczenia w wartości brutto) oraz co do zasady umownej odpowiedzialności pozwanego.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia wysokości należnego od pozwanego odszkodowania z umowy ubezpieczenia autocasco wobec zweryfikowania przez pozwanego zastosowanych przez warsztat naprawczy stawek za godzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych i czasochłonności tych prac, a także konieczność wykorzystania do naprawy części zamiennych nieuwzględnionych przez pozwanego.

W przedmiotowej sprawie wskazać należy, że strona powodowa dochodzone pozwem roszczenie wywodziła z umowy ubezpieczenia autocasco, której integralną część stanowiły ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, w których określony został szczegółowo sposób ustalenia wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, w szczególności w odniesieniu do stawki za roboczogodzinę prac naprawczych i norm czasowych prac naprawczych. O ile więc strony umowy o dzieło (zlecenia naprawy) związane były postanowieniami umowy przewidującymi zastosowanie stawki za prace naprawcze w kwocie 184/184 złotych netto, o tyle pozwany nie był stroną tejże umowy, a zatem jej postanowienia go nie wiążą. Pozwany jest natomiast związany postanowieniami umowy ubezpieczenia, w tym regulacją zawartą w ogólnych warunkach kompleksowego ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 i według zasad tam zawartych zobowiązany jest naprawić szkodę.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, przy czym przy ubezpieczeniu majątkowym, a takim jest ubezpieczenie autocasco, sprowadza się to do zapłaty określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Sposób ustalania wysokości świadczenia oraz wypłaty odszkodowania uregulowany był, jak już wskazano powyżej, w ogólnych warunkach kompleksowego ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, które stanowiły podstawę wzajemnych praw i obowiązków stron umowy, tj. poszkodowanego oraz pozwanego.

Zgodnie z § 23 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, w celu uniknięcia skutków wskazanych w § 24 ust. 4, sposób naprawy pojazdu i wysokość jej kosztów powinny każdorazowo zostać uzgodnione z E. Hestią.

Zgodnie z § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, jeżeli w umowie ubezpieczenia przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania następuje po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem: 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A., 2) średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu i 3) cen części i materiałów producenta pojazdu ujętych w systemie A..

Stosownie natomiast do § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

W niniejszej sprawie poszkodowana J. W. – poprzednik prawny powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. dokonała naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) w warsztacie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B.. Jak wynikało z dokumentów zgromadzonych w aktach szkody ten zakład naprawczy w dniu 05 marca 2019 roku sporządził kalkulację naprawy pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) uwzględniając stawki w kwocie 184/184 złotych netto oraz czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych w ilości 8,4 roboczogodziny i prac lakierniczych w ilości 4,5 roboczogodziny, a także wskazując na konieczność wykorzystania do naprawy określonych w tej kalkulacji części zamiennych.

Powyższy kosztorys naprawy został przekazany – wbrew jego twierdzeniom – pozwanemu, który już następnego dnia, tj. w dniu 06 marca 2019 roku, dokonał jego weryfikacji uwzględniając stawki w kwocie 120/125 złotych netto oraz czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych w ilości 6,2 roboczogodziny i prac lakierniczych w ilości 4,5 roboczogodziny oraz nie uwzględniając kilku części zamiennych. Tak zweryfikowany kosztorys na łączną kwotę 2 129,72 złotych brutto został przesłany w dniu 06 marca 2019 roku poszkodowanej J. W.. W tym miejscu wskazać jedynie należy, że powód nie wykazał, ażeby pozwany został zawiadomiony o przelewie wierzytelności na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. przed tą datą.

Nie było więc wątpliwości, że pozwany dokonał weryfikacji przedstawionego mu kosztorysu naprawy sporządzonego przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. i to niezwłocznie, co jednoznacznie świadczy o braku akceptacji pozwanego dla kosztów i sposobu naprawy pojazdu zaproponowanych przez poprzednika prawnego powoda na kwotę 3 807,33 złotych brutto. Mimo tego zakład naprawczy dokonał naprawy zgodnie ze zleceniem i swoją kalkulacją naprawy, tj. uwzględniając stawki w kwocie 184/184 złotych netto oraz czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych w ilości 8,4 roboczogodziny i prac lakierniczych w ilości 4,5 roboczogodziny, a także wykorzystując wskazane tam części zamienne i w konsekwencji wystawiając fakturę na kwotę 3 807,37 złotych brutto. Niewątpliwym jest, że takie koszty i sposób naprawy nie zostały z pozwanym uzgodnione, gdyż pozwany ubezpieczyciel

nie zaakceptował stawek obowiązujących w zakładzie naprawczym prowadzonym przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. i czasochłonności prac naprawczych oraz zasadności użycia niektórych części zamiennych, skoro ustalając wysokość należnego odszkodowania dokonał ich weryfikacji. Jeszcze raz podkreślić należy, że jak wynika z dokumentów znajdujących się w aktach szkody, a co zostało również wprost potwierdzone przez powoda w treści pozwu, zakład naprawczy przesłał pozwanemu kalkulację naprawy do akceptacji, kalkulacja ta została zweryfikowana przez pozwanego w zakresie stawek za prace naprawcze i ich czasochłonności oraz zasadności użycia niektórych części, a mimo to (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wystawił J. W. fakturę numer (...) tytułem naprawy pojazdu marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) na kwotę 3 807,33 złotych brutto uwzględniając stawki za roboczogodzinę prac blacharko – mechanicznych i lakierniczych oraz czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, a także koszt części, zgodnie ze zleceniem naprawy i nie uwzględniając uwag i obniżek ubezpieczyciela.

Powyższe oznacza, że koszty wskazane w wystawionej fakturze numer (...), która opiewała na kwotę 3 807,33 złotych brutto, nie zostały uzgodnione z pozwanym. Nie sposób utożsamiać bowiem uzgodnienia z samym faktem przedstawienia ubezpieczycielowi kalkulacji naprawy i faktury wystawionej przez warsztat naprawczy. Nie można także oczekiwać od ubezpieczyciela pokrycia kosztów naprawy wyliczonego w oparciu o stawki w dowolnej wysokości, niezależnie od postanowień umowy ubezpieczenia łączącej go z poszkodowanym. Obowiązek pokrycia pełnych kosztów naprawy spoczywa niewątpliwie na właścicielce uszkodzonego pojazdu, skoro dokonując zlecenia naprawy zgodziła się na stawki w kwestionowanej przez pozwanego wysokości i zakres prac w kwestionowanej przez pozwanego czasochłonności. Wskazać bowiem należy, że w niniejszej sprawie pozwany nie tylko dokonał zweryfikowania wysokości stawek za prace naprawcze (ze stawki w kwocie 184/184 złotych netto do stawki w kwocie 120/125 złotych netto), ale również i czasochłonności prac blacharsko – mechanicznych obniżając je o 2,2 roboczogodziny i koszt części zamiennych nie uwzględniając konieczności zastosowania niektórych z nich. Jednocześnie w ocenie Sądu mimo, że powyżej powołane ogólne warunki ubezpieczenia nie wskazują formy uzgodnienia kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, to podkreślić z całą mocą należy, że takim uzgodnieniem nie jest z pewnością przedłożenie ubezpieczycielowi kalkulacji naprawy i faktury wystawionej przez warsztat naprawczy. Uzgodnienie bowiem niewątpliwie oznacza obustronne ustalenie kosztów i sposobu naprawy pojazdu, a co najmniej akceptację przez ubezpieczyciela kosztów i sposobu naprawy pojazdu przedstawionych przez zakład naprawczy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, skoro pozwany już w dniu 06 marca 2019 roku zweryfikował kosztorys zakładu naprawczego z kwoty 3 807,33 złotych brutto na kwotę 2 129,72 złotych brutto, a więc z całą pewnością nie akceptował takich kosztów i sposobu naprawy pojazdu, jakie wynikały z faktury. Mimo to zaś zakład naprawczy wystawił fakturę na właśnie taką kwotę.

W powyższej sytuacji znajdzie zatem zastosowanie § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, zgodnie z którym w razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z ubezpieczycielem kosztów i sposobu naprawy – a koszt naprawy wskazany na fakturze nie został uzgodniony w znaczeniu zaakceptowany, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego, nie więcej niż 100 złotych brutto za jedną roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wartość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2.

Jak wynika z zawartej w art. 805 k.c. definicji kodeksowej zobowiązanie ubezpieczyciela dotyczy spełnienia określonego świadczenia. Zwrot ten oznacza, iż treść umowy powinna określać co najmniej sposób ustalenia świadczenia odszkodowawczego w taki sposób, ażeby w chwili zajścia wypadku objętego ubezpieczeniem możliwe było obiektywne zweryfikowanie wysokości odszkodowania bez odwoływania się do swobodnego uznania jednej ze stron, a w szczególności swobodnego uznania strony zobowiązanej do świadczenia.

W przedmiotowej sprawie postanowienia ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 nie spełniają wskazanego wyżej kryterium. Ogólnikowo sformułowane postanowienia zawarte w § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 mówiące o ustalaniu kosztu robocizny w oparciu o „średnią stawkę za roboczogodzinę stosowaną przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu”, czy też postanowienia zawarte w § 24 ust. 4 tego dokumentu mówiące o ustalaniu kosztu robocizny według „średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu, a w przypadku gdy pojazd jest przedmiotem leasingu lub stanowi zabezpieczenie kredytu – miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy ubezpieczonego”, nie dają żadnej podstawy do wskazania sposobu obliczania takiej stawki, który dałby się ująć w ramy obiektywnie weryfikowalnej metodologii ustalania stawki za roboczogodzinę będącej podstawą kalkulacji odszkodowania. Tym bardziej zapisy takie nie mogą być podstawą do jednostronnych i arbitralnych ustaleń pozwanego zmierzających do ustalenia wyliczenia odszkodowania ubezpieczeniowego.

W niniejszej sprawie jednakże, z uwagi na brak uzgodnień kosztów naprawy z pozwanym, ustalenie wysokości odszkodowania bez wątplenia opierać się będzie na zasadach określonych w § 24 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, przy czym zważyć należy, że podniesiona powyżej ogólnikowość odnosząca się do wysokości stawek za prace naprawcze, czy też brak precyzji w metodologii jej określenia (nie wskazano np. ile zakładów naprawczych podlegać ma badaniu do ustalenia owej średniej arytmetycznej), pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem zgodnie z postanowieniami ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 stawka ta w żadnym przypadku nie może przekroczyć kwoty 100 złotych brutto.

Powyższe zaś oznacza, że poszkodowana J. W. godziła się w przypadku dokonania naprawy bez uzgodnień zakresu i kosztów z pozwanym, że maksymalną stawkę, jaką uwzględni pozwany w kalkulacji odszkodowania będzie kwota 100 złotych brutto za prace naprawcze. W przedmiotowej sprawie pozwany zastosował wprawdzie stawkę wyższą, tj. w kwocie 120/125 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, przy tym nie zmienia to podstawy ustalenia wysokości odszkodowania, co czyni żądanie powoda domagania się wypłaty odszkodowania ustalonego według stawki w kwocie 184/184 złotych netto za godzinę prac naprawczych niezasadnym. Nie ma bowiem w tym przypadku znaczenia stawka przyjęta w zleceniu naprawy, chociażby była stawką rynkową, ale stawka, na jaką umówiły się strony umowy ubezpieczenia autocasco, a stawka ta – zgodnie z postanowieniami umowy – nie może być wyższa niż 100 złotych brutto w przypadku gdy naprawa odbywała się – tak jak w tym przypadku – bez uzgodnień co do ich wysokości. Skoro w umowie podano konkretną kwotę jako maksymalną stawkę za roboczogodzinę prac naprawczych, jaką ubezpieczyciel zgodził się pokryć (100 złotych brutto), to zważywszy, że naprawę przeprowadzono bez uprzedniego uzgodnienia jej kosztów (w wysokości wynikającej z faktury) z pozwanym, powód nie ma podstaw do domagania się zapłaty stawki wyższej.

Nawet zaś gdyby uznać, że doszło w niniejszej sprawie do ustalenia kosztów i sposobu naprawy pojazdu z ubezpieczycielem (czemu Sąd zaprzecza), albo z innych względów zastosowanie miał mieć § 24 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18, to i w takim przypadku żądanie powoda wypłaty odszkodowania ustalonego według stawki w kwocie 184/184 złotych netto za godzinę prac naprawczych nie byłoby zasadne. Pozwany bowiem nie wykazał, że stawka ta miała charakter rynkowy. Ustalenie zaś tych okoliczności niewątpliwie wymagało wiadomości specjalnych, a tymczasem powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego nie wykazał w tym zakresie jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej. W kontradykcyjnym zaś modelu procesu cywilnego i to w sytuacji gdy strona jest reprezentowana

przez zawodowego pełnomocnika Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podjęcia w tym zakresie działań z urzędu, nie jest bowiem rolą Sądu wyręczanie strony w pozyskiwaniu dowodów mających stanowić potwierdzenie zasadności jej żądań. W tej sytuacji uznać należy, że powód nie zdołał wykazać, że stawka za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze w kwocie 184 złotych netto była stawką rynkową, co prowadziło do oddalenia powództwa.

Jednocześnie wskazać należy, że w niniejszej sprawie pozwany dokonał weryfikacji kalkulacji naprawy i faktury wystawionej przez warsztat naprawczy nie tylko w zakresie wysokości stawek za prace naprawcze, ale również i czasochłonności prac blacharsko – mechanicznych obniżając je o 2,2 roboczogodziny oraz obniżając koszt tzw. normaliów. Jak wynika bowiem z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy (w tym w szczególności zweryfikowanej kalkulacji naprawy (k. 75-78 akt), zakład naprawczy przyjął czasochłonność prac blacharsko – mechanicznych w ilości 8,4 roboczogodziny, co pozwany skorygował do ilości 6,2 roboczogodziny (czasochłonność prac lakierniczych nie była sporna), a także nie uwzględnił niektórych części zamiennych. W tej sytuacji to powoda zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu określonym w art. 6 k.c. obciążał obowiązek wykazania, że wszystkie podjęte przez zakład naprawczy prace blacharsko – mechaniczne oraz wszystkie zastosowane części zamienne były zasadne i pozostawały w związku z koniecznością usunięcia szkody oraz odpowiadały naprawczym normom czasowym producenta danego pojazdu zawartym w systemie A. i technologii naprawy. Ustalenie jednakże tych okoliczności niewątpliwie wymagało wiadomości specjalnych, w żadnej bowiem mierze nie mogły przesądzać o tym zeznania świadka, a tymczasem powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego nie wykazał w tym zakresie jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej. W kontradiktoryjnym zaś modelu procesu cywilnego i to w sytuacji gdy strona jest reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podjęcia w tym zakresie działań z urzędu, nie jest bowiem rolą Sądu wyręczanie strony w pozyskiwaniu dowodów mających stanowić potwierdzenie zasadności jej żądań.

Odnosząc się natomiast do kwestionowania przez pozwanego treści dokumentów w postaci umowy zlecenia naprawy pojazdu oraz faktury za naprawę, to wskazać jedynie należy, że nie ma wątpliwości, że dokumenty te mają jedynie charakter dokumentów prywatnych, które stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Z takim dokumentem nie wiąże się domniemanie prawne, iż ich treść przedstawia rzeczywisty stan rzeczy i potwierdza, że miały miejsce fakty w nim stwierdzone (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 08 sierpnia 2012 roku, sygn. akt I CSK 25/12). Ocena charakteru dokumentów prywatnych prowadzi jednak do wniosku, że Sąd może wyrokować w oparciu o treść takich dokumentów (prywatnych) w sytuacji, gdy ich treść nie została zaprzeczona w sporze przez stronę przeciwną lub gdy została potwierdzona innymi środkami dowodowymi. W takiej sytuacji dokumenty prywatne stanowią samodzielny środek dowodowy, którego moc dowodową Sąd ocenia według zasad określonych w art. 233 § 1 k.p.c., a więc zgodnie z własnym przekonaniem, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Ta sama reguła dotyczy przypadku, gdy dokumenty te z uwagi na brak podpisu nie stanowią dokumentów w rozumieniu art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c. będąc wówczas innym środkiem dowodowym, o jakim mowa w art. 309 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze wskazać należy, że powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. nie zdołał wykazać, że zasadnym jest ustalenie wysokości odszkodowania za szkodę w pojeździe marki H. model Jazz o numerze rejestracyjnym (...) wynikającą ze zdarzenia z dnia 19 lutego 2019 roku przy uwzględnieniu stawek zastosowanych przez zakład dokonujący naprawy, tj. w kwocie 184/184 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych, jak również, że zasadne jest uwzględnienie czasochłonności prac blacharsko – mechanicznych w ilości wskazanej na fakturze wystawionej przez zakład blacharski i zastosowanie wszystkich wskazanych w kalkulacji części zamiennych, wskutek czego powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 805 k.c. w zw. z § 24 ogólnych warunków ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco – Diler) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorców o symbolu (...)01/18 w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c., zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 6 złotych tytułem zwrotu

opłaty notarialnej za poświadczenie pełnomocnictwa. Pozostałymi kosztami procesu Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 19 sierpnia 2020 roku